

Środa, 5 lipca 2017 r.

P8_TA(2017)0302

Budżet na 2018 r. – Mandat do rozmów trójstronnych**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie mandatu do rozmów trójstronnych dotyczących projektu budżetu na rok 2018 (2017/2043(BUD))**

(2018/C 334/38)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
- uwzględniając projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2018, przyjęty przez Komisję dnia 30 maja 2017 r. (COM(2017)0400),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽²⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2018: sekcja III – Komisja ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 21 lutego 2017 r. w sprawie wytycznych budżetowych na rok 2018 (06522/2017),
- uwzględniając art. 86a Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinie innych zainteresowanych komisji (A8-0249/2017),

Projekt budżetu na 2018 r.: osiągnięcie celów w zakresie wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i bezpieczeństwa

1. przypomina, że w swojej rezolucji z dnia 15 marca 2017 r. Parlament potwierdził, iż zrównoważony wzrost gospodarczy, godne, wysokiej jakości i stabilne miejsca pracy, spójność społeczno-gospodarcza, bezpieczeństwo, migracja i zmiana klimatu są podstawowymi kwestiami i głównymi priorytetami budżetu UE na 2018 r.;
2. uważa, że zasadniczo wniosek Komisji jest dobrym punktem wyjścia tegorocznych negocjacji, biorąc pod uwagę, że budżet UE na 2018 r. musi umożliwiać UE dalsze generowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, a jednocześnie zapewniać bezpieczeństwo obywateli i stawiać czoła wyzwaniom migracyjnym; ubolewa nad tym, że wniosek Komisji nie odzwierciedla w pełni wezwania Parlamentu do przeciwdziałania zmianie klimatu;
3. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o ujęciu w projekcie budżetu wyników śródkresowej rewizji wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2014–2020, nawet przed jej formalnym przyjęciem przez Radę, i wysłaniu w ten sposób ważnego sygnału potwierdzającego znaczenie rewizji WRF oraz potrzebę zwiększenia elastyczności budżetu UE, która mogłaby umożliwić Unii skuteczne reagowanie na nowe sytuacje nadzwyczajne i finansowanie priorytetów politycznych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.⁽³⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0085.

Środa, 5 lipca 2017 r.

4. powtarza swoje zdecydowane przekonanie, że dla osiągnięcia zrównoważonego wzrostu gospodarczego i tworzenia stabilnych i wysokiej jakości miejsc pracy w UE kluczowe znaczenie ma pobudzanie inwestycji w badania, innowacje, infrastrukturę, kształcenie i MŚP; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie proponowane wzmocnienie programu „Horyzont 2020”, instrumentu „Łącząc Europę” i Erasmus+, gdyż programy te zapewnią bezpośredni wkład w osiągnięcie tych celów; uważa jednak, że potrzebne będą dalsze wzmocnienia, zwłaszcza zważywszy na cięcia dokonane w finansowaniu tych strategii politycznych na korzyść finansowania EFIS;

5. przypomina o kluczowej roli MŚP w tworzeniu miejsc pracy i ograniczaniu luki inwestycyjnej oraz podkreśla, że ich odpowiednie finansowanie musi pozostać jednym z głównych priorytetów budżetu UE; w związku z tym ubolewa, że proponowany przydział środków dla COSME jest niższy o 2,9 % w porównaniu z budżetem na 2017 r., oraz wyraża zamiar dalszego wzmocnienia tego programu w budżecie na 2018 r.; wskazuje na potrzebę dalszego wspierania MŚP i apeluje o pełną realizację zobowiązań finansowych dotyczących tego programu w pozostałych latach obecnych WRF; z zadowoleniem przyjmuje podjętą przez Komisję próbę usprawnienia finansowania MŚP w ramach programu „Horyzont 2020”;

6. pochwała rolę Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) w zmniejszaniu luki inwestycyjnej w całej UE oraz między terytoriami UE, a także we wspieraniu wdrażania inwestycji strategicznych zapewniających wysoką wartość dodaną gospodarce, środowisku i społeczeństwu; w związku z tym popiera przedłużenie okresu jego obowiązywania do 2020 r.; podkreśla szybkie wykorzystywanie funduszy w segmencie MŚP EFIS i z zadowoleniem przyjmuje zamierzone zwiększenie skali tego segmentu; ubolewa jednak nad brakiem całościowego podejścia do finansowania MŚP, które to podejście umożliwiłoby uzyskanie jasnego obrazu wszystkich dostępnych funduszy; podkreśla swoje stanowisko w trwających negocjacjach ustawodawczych, zgodnie z którym nie należy wprowadzać żadnych dalszych cięć w istniejących programach UE w celu sfinansowania tego przedłużenia; uważa, że EFIS, którego fundusz gwarancyjny jest w większości finansowany z budżetu UE, nie powinien wspierać podmiotów mających siedzibę lub zarejestrowanych w jurysdykcjach, które wyszczególniono w ramach odnośnej polityki UE w dziedzinie jurysdykcji niechętnych współpracy, ani podmiotów, które nie zachowują rzeczywistej zgodności z unijnymi lub międzynarodowymi normami podatkowymi dotyczącymi przejrzystości i wymiany informacji;

7. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy UE w obszarze badań oraz rozwoju i nabywania technologii w dziedzinie obrony, które to inicjatywy przyczynią się do osiągnięcia korzyści skali w sektorze i do większej koordynacji między państwami członkowskimi, a także – jeśli zostaną właściwie opracowane – doprowadzą do bardziej racjonalnych wydatków na obronność i umożliwią ograniczenie wydatków na szczeblu krajowym; podkreśla również potrzebę poprawy konkurencyjności i innowacyjności europejskiego przemysłu obronnego; przypomina swoje wcześniejsze stanowisko, zgodnie z którym nowe inicjatywy w tym obszarze powinny być finansowane z dodatkowych środków i nie powinny przynosić szkody istniejącym programom, w tym instrumentowi „Łącząc Europę”;

8. zauważa, że Komisja nie zastosowała się do wniosku Parlamentu o przedstawienie oceny i odpowiednich wniosków w sprawie „Europejskiej karty Interrail na 18. urodziny”; uważa, że takie wnioski mają potencjał podnoszenia poziomu świadomości społecznej i tożsamości Europejczyków; podkreśla jednak, że wszelkie nowe projekty muszą być finansowane z nowych zasobów finansowych i nie powinny wpływać na istniejące programy, a także powinny w jak największym stopniu sprzyjać integracji społecznej; ponownie wzywa Komisję do przedłożenia odpowiednich wniosków w tym względzie;

9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż projekt budżetu na 2018 r. obejmuje dodatkowy przydział środków dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w odpowiedzi na wcześniejsze wezwania ze strony Parlamentu do kontynuacji tego programu; odnotowuje jednocześnie wniosek dotyczący projektu budżetu korygującego 3/2017, który przewiduje przeznaczenie 500 mln EUR na zobowiązania w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, zgodnie z uzgodnieniami Parlamentu i Rady w ramach postępowania pojednawczego dotyczącego budżetu na rok 2017 r.; wyraża przekonanie, że zaproponowane kwoty są wyraźnie niewystarczające, by zrealizować cele Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, oraz uważa, że aby skutecznie zwalczać bezrobocie młodzieży, inicjatywa ta musi nadal zapewniać wkład w osiąganie priorytetowego celu Unii, jakim jest zapewnianie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; nalega na potrzebę zapewnienia skutecznej reakcji na bezrobocie młodzieży w całej Unii i podkreśla, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych może zostać udoskonalona i stać się wydajniejsza, zwłaszcza jeśli dopilnuje się, by wносиła rzeczywistą europejską wartość dodaną do polityki na rzecz zatrudnienia młodzieży w państwach członkowskich i by nie zastępowała finansowania dotychczasowych polityk krajowych;

10. przypomina, że polityka spójności ma kluczowe znaczenie dla rozwoju i wzrostu gospodarczego UE; podkreśla, że oczekuje się, iż w 2018 r. programy polityki spójności nabiorą tempa i osiągną pełny rozruch; podkreśla zobowiązanie Parlamentu do zapewniania odpowiednich środków na te programy, które stanowią jedną z głównych strategii politycznych UE; jest jednak zaniepokojony niemożliwością do zaakceptowania opóźnieniami we wdrażaniu programów operacyjnych na

Środa, 5 lipca 2017 r.

szczeblu krajowym; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia zakończenia procesu wyznaczania instytucji zarządzających, audytowych i certyfikujących oraz przyspieszenia wdrażania; przyznaje, że ze względu na długie negocjacje dotyczące podstaw prawnych instytucje UE, które w nich uczestniczyły, są częściowo odpowiedzialne za niski wskaźnik wykonania; zauważa, że niektóre państwa członkowskie uważają, iż fundusze spójności mogą być narzędziem służącym zagwarantowaniu solidarności w strategiach politycznych Unii;

11. jest szczególnie zaniepokojony ewentualnym odtworzeniem zaległości w płatnościach rachunków na koniec bieżącego okresu WRF i przypomina o niespotykanej dotąd kwocie zaległości w wysokości 24,7 mld EUR, odnotowanej na koniec 2014 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przy okazji śródkresowej rewizji WRF Komisja po raz pierwszy przedstawiła prognozy płatności aż do roku 2020, jednak podkreśla, że prognozy te należy co roku odpowiednio uaktualniać, aby umożliwić władzy budżetowej terminowe przyjmowanie niezbędnych środków; ostrzega przed szkodliwymi skutkami, jakie miałyby nowy kryzys płatności, zwłaszcza dla beneficjentów środków z budżetu UE; jest przekonany, że wiarygodność UE jest także powiązana z jej zdolnością do zapewnienia odpowiedniego poziomu środków na płatności w budżecie UE, które umożliwią jej wywiązanie się z zobowiązań; podkreśla, że opóźnienia w płatnościach mają negatywny wpływ na sektor prywatny, a w szczególności na MSP z UE, które zawarły umowy z organami publicznymi;

12. podkreśla, jak ważne jest wywiązanie się przez UE z zobowiązania do osiągnięcia celów wyznaczonych na konferencji COP21, zwłaszcza w świetle niedawnej decyzji administracji USA o odstąpieniu od porozumienia; podkreśla w związku z tym, że – jeśli nie zostaną podjęte większe wysiłki – istnieje poważne ryzyko nieosiągnięcia celu dotyczącego przeznaczenia co najmniej 20 % wydatków UE w WRF na lata 2014–2020 na działania związane z klimatem; odnotowuje z zaniepokojeniem skromny wzrost o 0,1 % środków przeznaczanych na różnorodność biologiczną; podkreśla znaczenie uwzględniania ochrony różnorodności biologicznej we wszystkich elementach budżetu UE i powtarza swój poprzedni apel o wypracowanie metodologii monitorowania uwzględniającej wszystkie wydatki dotyczące różnorodności biologicznej i ich efektywność; podkreśla również, że projekty finansowane przez UE powinny mieć na celu niewywieranie negatywnego wpływu na łagodzenie zmiany klimatu i na przechodzenie na niskoemisyjną gospodarkę o obiegu zamkniętym;

13. podkreśla, że bezprecedensowe uruchomienie specjalnych instrumentów pokazało, że budżet UE nie był początkowo dostosowany do uwzględnienia kwestii takich jak obecny kryzys migracyjny i uchodźczy; jest zdania, że przejście na podejście pokryzysowe jest przedwczesne; sprzeciwia się w związku z tym proponowanemu zmniejszeniu środków w dziale 3 w porównaniu z budżetem na 2017 r., które to zmniejszenie nie jest zgodne z zobowiązaniem UE do rozwiązania w skuteczny sposób problemu kryzysu migracyjnego i uchodźczego; podkreśla jednak, że po reakcji na pilną, bezprecedensową sytuację należy przyjąć bardziej systematyczne i proaktywne podejście wspierane przez skuteczne wykorzystywanie budżetu UE; przypomina, że bezpieczeństwo i ochrona obywateli jest jednym z priorytetów UE;

14. potwierdza, że zajęcie się podstawowymi przyczynami kryzysu migracyjnego i uchodźczego stanowi długoterminowe i trwałe rozwiązanie, wraz z ustabilizowaniem sąsiedztwa UE, oraz że inwestycje w krajach pochodzenia migrantów i uchodźców są kluczowe dla osiągnięcia tego celu; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście Plan inwestycji zewnętrznych i osiągnięcie porozumienia między instytucjami w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (EFZR), a także apeluje o szybkie wdrożenie tego funduszu; w związku z tym ze zdziwieniem zauważa, że obniżono środki w dziale 4, czego nie można w pełni uzasadnić w związku z wcześniejszym zwiększeniem budżetów czy niskim wskaźnikiem wykonania; potwierdza, że zajęcie się podstawowymi przyczynami migracji obejmuje między innymi podjęcie takich kwestii jak ubóstwo, bezrobocie, możliwości edukacyjne i gospodarcze, jak również niestabilność, konflikt i zmiana klimatu;

15. z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie budżetu zaproponowane dla wschodniego komponentu Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa w odpowiedzi na wcześniejsze wezwania Parlamentu; jest przekonany, że wsparcie ze strony UE, zwłaszcza dla krajów, które podpisały układy o stowarzyszeniu, jest bardzo istotne dla dalszej integracji gospodarczej i konwergencji z UE oraz dla wspierania demokracji, praworządności i praw człowieka w naszym wschodnim sąsiedztwie; podkreśla, że takiego wsparcia należy udzielać, pod warunkiem że zainteresowane państwa spełniają kryteria kwalifikowalności, w szczególności jeśli chodzi o praworządność, zwalczanie korupcji i umacnianie instytucji demokratycznych;

16. podkreśla znaczenie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej (FSUE), który został ustanowiony w celu reagowania na poważne klęski żywiołowe i wyrażania solidarności europejskiej z regionami dotkniętymi klęskami w Europie, oraz odnotowuje proponowane zwiększenie środków na zobowiązania i na płatności dla FSUE; wzywa Komisję do przeprowadzenia niezwłocznie oceny, czy konieczne będzie dalsze zwiększenie środków, a to z uwagi na trzęsienia ziemi we Włoszech i pożary w Hiszpanii i Portugalii, w wyniku których zginęli ludzie i które miały dramatyczny i znaczący wpływ na ludzkie życie w regionach znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji; wzywa do dostosowania zasad mobilizowania tego funduszu, aby umożliwić bardziej elastyczną i szybszą mobilizację oraz uwzględnienie szerszego zakresu klęsk o poważnych skutkach, a także skrócenie czasu między wystąpieniem klęski a dostępnością funduszy;

Środa, 5 lipca 2017 r.

17. zauważa, że w projekcie budżetu na 2018 r. przewidziano bardzo ograniczone marginesy lub nie przewidziano żadnych marginesów dla pułapów określonych w WRF w działach 1, 3 i 4; uważa, że jest to konsekwencja istotnych nowych inicjatyw podejmowanych od 2014 r. (EFIS, wnioski dotyczące migracji oraz ostatnio badania nad obronnością i Europejski Korpus Solidarności), które zostały niejako wciśnięte w pułapy WRF uzgodnione w 2013 r.; przypomina, że WRF, w szczególności po zakończeniu ich śródkresowej rewizji, przewidują zasady elastyczności, które, chociaż są ograniczone, powinny być wykorzystywane w pełnym zakresie w celu utrzymania ambitnego poziomu udanych programów oraz pokonania nowych i nieprzewidzianych wyzwań; wyraża wolę dalszego uruchamiania takich zasad elastyczności w ramach procesu zmian; ponownie apeluje o wprowadzenie nowych rzeczywistych środków własnych w budżecie UE;

18. w związku z tym zwraca uwagę na liczne odniesienia w projekcie budżetu do konieczności opracowania listu w sprawie poprawek, który może częściowo uprzedzić stanowisko Parlamentu w procedurze budżetowej; ubolewa, że zamiast ujęcia ich już w projekcie budżetu, Komisja ogłosiła, że ewentualne nowe inicjatywy w obszarze bezpieczeństwa i migracji oraz możliwe rozszerzenie zakresu Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji mogą zostać zaproponowane w ramach przyszłego listu w sprawie poprawek; wzywa Komisję do przedstawienia szczegółów owych przyszłych wniosków w sposób terminowy, tak aby władza budżetowa mogła je odpowiednio przeanalizować; podkreśla, że potencjalne nowe inicjatywy nie powinny ignorować, a tym bardziej zastępować wniosków i poprawek przedstawionych przez Parlament w kontekście obecnej procedury budżetowej;

19. ponownie podkreśla swoje poparcie dla wdrożenia strategii Komisji „budżet zorientowany na rezultaty” i wzywa do ciągłego podnoszenia jakości i doskonalenia prezentacji danych dotyczących wyników, aby udostępnić dokładne, jasne i zrozumiałe informacje na temat skuteczności programów UE;

Poddział 1a – Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia

20. zauważa, że w porównaniu z 2017 r. wniosek Komisji dotyczący 2018 r. przewiduje wzrost w środkach na zobowiązania w poddziale 1a o + 2,5 %, czyli do 21 841,3 mln EUR; z zadowoleniem przyjmuje, że na program „Horyzont 2020”, instrument „Łącząc Europę” i program „Erasmus+” przypada istotna część tego wzrostu, jako że przeznaczone na nie środki na zobowiązania zwiększyły się odpowiednio o 7,3 %, 8,7 % i 9,5 %, jednak zauważa, że nadal środki te są nieco niższe niż przewidziano w ich programach finansowych; podkreśla w szczególności bardzo niskie wskaźniki powodzenia wniosków w ramach programu „Horyzont 2020”;

21. wyraża jednak zdziwienie, że środki na zobowiązania i płatności w ramach COSME obniżono odpowiednio o 2,9 % i 31,3 %, choć wsparcie dla MŚP określa się jako jeden z głównych priorytetów UE;

22. w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania EFIS ponownie podkreśla, że Parlament sprzeciwia się wszelkim dalszym cięciom środków przeznaczonych na instrument „Łącząc Europę” oraz jest zdania, że dodatkowy przydział w wysokości 1,1 mld EUR na rzecz gwarancji UE powinien pochodzić jedynie z nieprzydzielonych marginesów (w wysokości 650 mld EUR) i oczekiwanych dodatkowych przychodów netto (w wysokości 450 mld EUR); przypomina, że pula środków finansowych na instrument „Łącząc Europę” (element ICT) obejmuje także nową inicjatywę Wifi4EU; przypomina, że w przypadku środków na instrument „Łącząc Europę” systematycznie występuje nadmiar wniosków ze względu na niewystarczające środki, w szczególności w odniesieniu do komponentu infrastruktury;

23. odnotowuje wniosek Komisji dotyczący ustanowienia Europejskiego Korpusu Solidarności; zauważa jednak z niepokojem, że pomimo ostrzeżeń ze strony Parlamentu wniosek ustawodawczy przyjęty w dniu 30 maja 2017 r. przewiduje, iż trzy czwarte budżetu Europejskiego Korpusu Solidarności będzie finansowane ze środków przeniesionych z istniejących programów, a przede wszystkim z programu Erasmus+ (197,7 mln EUR); wyraża zaniepokojenie zagrożeniem, jakie ta sytuacja stwarza dla wspomnianych programów UE i wyraża zamiar dalszego wzmocnienia programu Erasmus+ w budżecie na 2018 r.; ponownie podkreśla, że wszelkie nowe zobowiązania polityczne należy finansować przy pomocy nowych środków, a nie w drodze przesunięć kosztem istniejących programów;

24. z zadowoleniem przyjmuje proponowane zintensyfikowanie działań przygotowawczych w obszarze badań nad obronnością oraz przedstawienie przez Komisję wniosku ustawodawczego dotyczącego programu rozwoju przemysłu obronnego;

Środa, 5 lipca 2017 r.

Poddział 1b — Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna

25. zauważa, że łączne środki na zobowiązania w poddziale 1b wynoszą 55 407,9 mln EUR, co stanowi wzrost o 2,4 % w porównaniu z budżetem na 2017 r. – w przypadku uwzględnienia projektu budżetu korygującego nr 3;

26. zauważa, że zaproponowana kwota środków na płatności, wynosząca 46 763,5 mln EUR, jest o 25,7 % wyższa niż w 2017 r., co w głównej mierze wynika ze spadku w 2017 r., spowodowanego opóźnieniami w skutecznym wdrażaniu nowych programów operacyjnych; przypomina, że niedokładne prognozy państw członkowskich doprowadziły do słabego wykorzystania środków na płatności w ramach poddziału 1b w 2016 r., przy czym wysokość niewykorzystanych środków sięgnęła kwoty ponad 11 mld EUR, oraz zauważa, że poziomy proponowane na 2018 r. już obniżono o 1,6 mld EUR w porównaniu z wcześniejszymi prognozami;

27. podkreśla potrzebę osiągnięcia pełnego tempa wdrażania programów na lata 2014–2020 oraz wyraża zdecydowane przekonanie, że w przyszłości należy unikać wszelkiego nietypowego kumulowania się niezapłaconych rachunków; wzywa w tym kontekście Komisję i państwa członkowskie do rozwiązania w trybie pilnym wszelkich istniejących problemów wynikających z opóźnień w wyznaczaniu krajowych instytucji zarządzających i certyfikujących, a także z innych utrudnień w składaniu wniosków o płatność; wyraża szczerą nadzieję, że zarówno organy krajowe, jak i Komisja udoskonaliły swoje dane szacunkowe na temat zapotrzebowania na płatności w budżecie na 2018 r. oraz że proponowany poziom środków na płatności zostanie w pełni wykorzystany; uznaje, że przeciągające się negocjacje między instytucjami UE w sprawie podstawy prawnej stanowią jedną z kilku przyczyn tak niskiego obecnie wskaźnika wykonania;

28. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie dalszego finansowania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych oraz odnotowuje proponowane uruchomienie 233,3 mln EUR z łącznego marginesu na zobowiązania; apeluje do Komisji i państw członkowskich o zastosowanie się do wskazówek zawartych w ostatnim sprawozdaniu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego; przypomina, że wszelkim wzrostom środków przydzielonych na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych powinny odpowiadać stosowne kwoty z Europejskiego Funduszu Społecznego; wyraża zamiar przeanalizowania wszelkich możliwości dalszego wzmocnienia tego programu w budżecie na 2018 r.;

29. podkreśla znaczenie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym dla walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz zwraca się o przeznaczenie w budżecie na 2018 r. odpowiednich środków umożliwiających zaspokojenie potrzeb grup docelowych i realizację celów tego funduszu;

Dział 2 — Trwały wzrost gospodarczy: zasoby naturalne

30. odnotowuje proponowaną kwotę 59 553,5 mln EUR na zobowiązania (+ 1,7 % w porównaniu z 2017 r.) oraz 56 359,8 mln EUR na płatności (+ 2,6 %) dla działu 2, z marginesem wynoszącym 713,5 mln EUR w ramach pułapu dla zobowiązań; zauważa, że zwiększone środki na finansowanie potrzeb Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) na 2018 r. (+ 2,1 %) wynikają w dużej mierze ze znacznie niższej kwoty dostępnych dochodów przeznaczonych na określony cel, oczekiwanej w 2018 r.;

31. zauważa, że Komisja pozostawiła margines w wysokości 713,5 mln EUR w ramach pułapów działu 2; zwraca uwagę, że większa zmienność rynków rolnych, tak jak w przypadku kryzysu w sektorze mleczarskim w przeszłości, może oznaczać konieczność skorzystania z tego marginesu; wzywa Komisję do zadbania o to, aby margines pozostawiony w ramach pułapów był wystarczający do stawienia czoła wszelkim ewentualnym kryzysom;

32. podkreśla przedłużenie okresu obowiązywania nadzwyczajnych środków wspierania rynku dla określonych owoców, w przypadku których sytuacja na rynku nadal jest trudna; ubolewa jednak, że Komisja nie proponuje obecnie środków wsparcia w sektorach produkcji zwierzęcej, a w szczególności w sektorze mleczarskim, powiązanych z rosyjskim zakazem wwozu towarów z UE, i oczekuje w związku z tym zmiany kursu w tym obszarze; oczekuje zatem, że jeśli margines w ramach działu 2 zostanie wykorzystany, jego część zostanie przydzielona rolnikom zajmującym się produkcją mleka w krajach najbardziej dotkniętych rosyjskim embargiem; oczekuje na list Komisji w sprawie poprawek, spodziewany w październiku 2017 r., który powinien opierać się na zaktualizowanych informacjach na temat finansowania EFRG w celu zweryfikowania rzeczywistych potrzeb w sektorze rolnym, z właściwym uwzględnieniem wpływu rosyjskiego embarga i innych zmienności rynku;

33. z zadowoleniem przyjmuje podniesienie środków na zobowiązania dla Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) (+ 2,4 %) i na rzecz programu LIFE+ (+ 5,9 %) zgodnie z programowaniem finansowym, jednak ubolewa, że znacznie ograniczone środki na płatności wydają się świadczyć o nadal powolnym starciu tych dwóch programów w okresie 2014–2020;

Środa, 5 lipca 2017 r.

Dział 3 — Bezpieczeństwo i obywatelstwo

34. odnotowuje zaproponowane środki na zobowiązania w wysokości 3 473,1 mln EUR w ramach działu 3; podkreśla potrzebę znalezienia wspólnych, wszechstronnych i trwałych rozwiązań dla kryzysu migracyjnego i uchodźczego oraz wynikających z nich wyzwań;

35. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący przeznaczenia dodatkowych 800 mln EUR na kwestie bezpieczeństwa, zwłaszcza w kontekście serii ataków terrorystycznych w UE;

36. jest zdania, że znaczenie i pilność tych kwestii nie odpowiadają poważnej obniżce środków na zobowiązania (-18,9%) i na płatności (-21,7%), zaproponowanej w ramach działu 3 w porównaniu z budżetem na 2017 r., w szczególności w odniesieniu do Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz programu wsparcia sprawiedliwości; apeluje o zapewnienie tym funduszom odpowiednich środków budżetowych; uważa, że cięcia te nie są uzasadnione opóźnieniami we wdrażaniu uzgodnionych środków ani w przyjmowaniu nowych wniosków ustawodawczych; wzywa zatem Komisję do zapewnienia odpowiednich zasobów budżetowych oraz szybkiego zaspokajania wszelkich dodatkowych potrzeb;

37. ubolewa nad faktem, że do tej pory nie ma skutecznego systemu redystrybucji i że spowodowało to nierówne obciążenia dla niektórych państw członkowskich, w szczególności Włoch i Grecji; przypomina, że w 2016 r. przybyło do Europy 361 678 uchodźców i migrantów, z czego 181 405 przybyło do Włoch, a 173 447 do Grecji, oraz że Włochy przyjęły już 85% uchodźców i migrantów, którzy dotychczas dotarli do UE w 2017 r.; wyraża ubolewanie w związku z faktem, że Włochy otrzymały do tej pory jedynie 147,6 mln EUR z Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, co stanowi jedynie 3% całkowitych wydatków tego kraju na zarządzanie kryzysem migracyjnym;

38. uważa ponadto, że współpraca między państwami członkowskimi w kwestiach związanych z bezpieczeństwem mogłaby zostać wzmocniona dzięki zwiększeniu wsparcia z budżetu UE; zadaje pytanie, w jaki sposób można osiągnąć ten cel, jeśli odpowiednie linie budżetowe Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego są w istotny sposób ograniczane w porównaniu z budżetem na 2017 r.; podkreśla potrzebę zagwarantowania niezbędnego finansowania na wdrożenie nowych systemów informacji i zarządzania granicami, takich jak europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż oraz system wjazdu/wyjazdu;

39. uważa, że rok 2018 będzie miał decydujące znaczenie w ustanowieniu europejskiego programu w zakresie migracji, którego kilka kluczowych komponentów jest właśnie opracowywanych; podkreśla potrzebę przeprowadzenia dokładnej oceny skutków budżetowych szeregu przedłożonych wniosków ustawodawczych, takich jak reforma dublińskiego wspólnego systemu azylowego, nowy system wjazdu/wyjazdu i europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, w tym możliwości ich późnego przyjęcia; podkreśla znaczenie adekwatnego finansowania odpowiadającego ambicjom UE w tym względzie oraz mającego na celu pilne ustanowienie skutecznej europejskiej polityki azylowej i migracyjnej przy pełnym poszanowaniu prawa międzynarodowego oraz w oparciu o zasadę solidarności między państwami członkowskimi;

40. wskazuje, że wniosek Komisji trzeci rok z rzędu nie pozostawia żadnego marginesu w ramach pułapu działu 3, co świadczy o zdezaktualizowanej wielkości najmniejszego działu WRF, o czym Parlament wspominał w ramach procesu śródkresowej rewizji; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście wniosek Komisji w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności w wysokości 817 mln EUR z przeznaczeniem na środki na zobowiązania, co jest możliwe jedynie dzięki większej elastyczności uzyskanej w zmienionym rozporządzeniu w sprawie WRF; zwraca uwagę, że poziom wydatków jest nadal niewystarczający oraz ubolewa, iż Komisja odroczyła wszelkie dalsze wnioski dotyczące przyszłego listu w sprawie poprawek;

41. przypomina o nieprzerwanym silnym poparciu Parlamentu dla programów w obszarze kultury i mediów; z zadowoleniem przyjmuje proponowane zwiększenie kwoty dla programu „Kreatywna Europa” w porównaniu z budżetem na 2017 r., w tym dla Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego w ramach działań multimedialnych; domaga się ponadto wystarczających środków finansowych na rzecz programu „Europa dla obywateli”; apeluje do Komisji o dokonanie przeglądu inicjatyw w ramach linii budżetowej przeznaczonej na działania multimedialne, aby zagwarantować skuteczne wspieranie przez budżet wysokiej jakości niezależnych informacji na temat spraw europejskich; potwierdza swoje poparcie dla zrównoważonego wieloletniego porozumienia w sprawie finansowania sieci Euranet+; z zadowoleniem przyjmuje również zwiększenie – w stosunku do budżetu na 2017 r. – środków na zobowiązania na rzecz programu dotyczącego

Środa, 5 lipca 2017 r.

żywności i paszy oraz programu na rzecz konsumentów; podkreśla na koniec znaczenie silnego programu dotyczącego zdrowia i odpowiedniego budżetu, aby umożliwić europejską współpracę w dziedzinie zdrowia z uwzględnieniem nowych innowacji w opiece zdrowotnej, nierówności w kwestiach zdrowotnych, obciążeń spowodowanych chorobami przewlekłymi, oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, transgranicznej opieki zdrowotnej i dostępu do opieki;

Dział 4 – Globalny wymiar Europy

42. ubolewa nad ogólnym zmniejszeniem środków finansowych w ramach działu 4 wynoszących 9,6 mld EUR (- 5,6 % w porównaniu z budżetem na 2017 r.) przeznaczonych na środki na zobowiązania; zauważa, że obniżki dotyczące głównych instrumentów działu 4 są w dużej mierze powiązane z wcześniejszym wzmocnieniem, zatwierdzonym w budżecie na 2017 r., Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji oraz nowych ram partnerstwa w ramach Europejskiego programu w zakresie migracji;

43. wyraża przekonanie, że poziom cięć w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju oraz Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa (ENI), w szczególności względem komponentu południowego tego instrumentu, nie jest uzasadniony, biorąc pod uwagę długoterminowe potrzeby w odniesieniu do działań UE w obszarze migracji wykraczające poza umowy migracyjne w ramach partnerstwa oraz zobowiązania Unii dotyczące międzynarodowego rozwoju; w tym kontekście wzywa do zwiększenia środków finansowych przeznaczonych na wsparcie procesu pokojowego oraz pomoc finansową dla Palestyny i UNRWA; przypomina o znaczeniu zapewnienia wystarczających funduszy na południowe sąsiedztwo, ponieważ stabilizacja na Bliskim Wschodzie jest kluczowym elementem zajęcia się podstawowymi przyczynami migracji;

44. niemniej jednak z zadowoleniem przyjmuje zaproponowane zwiększenie kwoty dla wschodniego komponentu ENI, co przyczyni się do wsparcia reform demokratycznych i integracji gospodarczej z UE, w szczególności w krajach, które podpisały układy o stowarzyszeniu z Unią;

45. odnotowuje zwiększone wsparcie dla reform politycznych w Turcji (IPA II), zwłaszcza w kontekście regresu tego kraju w zakresie praworządności, wolności słowa i praw podstawowych; wzywa Komisję do wstrzymania funduszy przedakcesyjnych w przypadku zawieszenia negocjacji w sprawie akcesji, oraz – jeżeli spełni się ten scenariusz – do wykorzystania tych środków finansowych na wspieranie tureckiego społeczeństwa obywatelskiego oraz do inwestowania większych środków w bezpośrednie programy wymiany, takie jak Erasmus+, dla studentów, pracowników naukowych i dziennikarzy; oczekuje wystarczającego finansowania dla państw beneficjentów IPA w krajach Bałkanów Zachodnich, które pilnie potrzebują wsparcia finansowego i reform;

46. uważa, biorąc pod uwagę znaczenie kształcenia wyższego dla ogólnych reform w krajach partnerskich, że mobilność studentów i współpraca akademicka między UE a krajami sąsiadującymi powinny otrzymywać ciągłe wsparcie; w związku z tym ubolewa nad ograniczeniem środków na pomoc techniczną i finansową w ramach trzech instrumentów zewnętrznych (IPA, ENI i Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju) mającą na celu promowanie międzynarodowego wymiaru kształcenia wyższego dla wdrażania programu Erasmus+;

47. odnotowuje wniosek Komisji dotyczący pozostawienia marginesu 232 mln EUR poniżej pułapów; wyraża przekonanie, że wyzwania stojące przed działaniami zewnętrznymi UE będą wymagać stabilnego finansowania wykraczającego poza obecną wielkość działu 4; przypomina, że w budżecie na 2017 r. zastosowano margines na nieprzewidziane wydatki umożliwiające finansowanie przekraczające pułap; utrzymuje, że nowe inicjatywy powinny być finansowane za pomocą nowych środków oraz że należy w pełni wykorzystać wszystkie opcje elastyczności do poziomu uzgodnionego w ramach rewizji WRF;

48. wzywa Komisję, która kilkakrotnie nawiązywała do możliwości przedłużenia okresu obowiązywania Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji, do jak najszybszego przedstawienia faktycznego wniosku w sprawie jego przedłużenia, jeśli ma taki zamiar; przypomina o zobowiązaniu się Parlamentu, Rady i Komisji do zapewnienia, by ustanowienie Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji i funduszy powierniczych było przejrzyste i jasne oraz zgodne z zasadą jednolitości budżetu Unii pod względem prerogatyw władzy budżetowej z uwzględnieniem kontroli parlamentarnej; ponownie wzywa państwa członkowskie do terminowego dopełnienia ich zobowiązań odnoszących się do finansowania Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji i funduszy powierniczych;

49. wyraża pełne poparcie dla zobowiązań wyrażonych przez UE na brukselskiej konferencji w sprawie Syrii, potwierdzających wcześniejsze zobowiązania podjęte w Londynie; zgadza się na wzmocnienie ENI i pomocy humanitarnej kwotą 120 mln EUR dla każdego z tych obszarów w celu wywiązania się z tego zobowiązania;

Środa, 5 lipca 2017 r.

Dział 5 – Administracja

50. odnotowuje, że wydatki w dziale 5 wzrosły o 3,1 % w porównaniu z budżetem na 2017 r., do kwoty 9 682,4 mln EUR (+ 287,9 mln EUR); odnotowuje, że ponad jedną trzecią tego nominalnego wzrostu wyjaśniają dodatkowe środki wymagane na emerytury (+ 108,5 mln EUR); zauważa, że dodatkowe środki wynikają przede wszystkim z rosnącej spodziewanej liczby emerytów (+ 4,2 %); zauważa także, że w nadchodzących latach oczekiwany jest dalszy wzrost liczby emerytów; zauważa rygorystyczne podejście do wydatków administracyjnych oraz nominalne zamrożenie wszystkich wydatków niezwiązanych z wynagrodzeniami;

51. odnotowuje, że skuteczny margines wynosi 93,6 mln EUR poniżej pułapu po potrąceniu 570 mln EUR na wykorzystanie marginesu na nieprzewidziane wydatki dla działu 3 uruchomionego w 2017 r.; podkreśla, że udział działu 5 w budżecie UE wzrósł nieznacznie do 6,0 % (w środkach na zobowiązania) ze względu na emerytury;

Projekty pilotażowe – działania przygotowawcze

52. podkreśla znaczenie projektów pilotażowych i działań przygotowawczych jako narzędzi formułowania priorytetów politycznych i wprowadzania nowych inicjatyw, które mogą przekształcić się w stałe działania i programy UE; zamierza opracować wyważony pakiet projektów pilotażowych i działań przygotowawczych; zauważa, że w obecnym wniosku marginesy w pewnych działach są dosyć ograniczone lub nawet nie istnieją oraz zamierza przeanalizować sposoby przeznaczania środków na możliwe projekty pilotażowe i działania przygotowawcze bez pomniejszania innych priorytetów politycznych; uważa, że przy wdrażaniu projektów pilotażowych i działań przygotowawczych Komisja powinna od początku informować krok po kroku posłów do Parlamentu Europejskiego, aby zapewnić pełne poszanowanie ducha ich wniosków;

Agencje

53. odnotowuje ogólne zwiększenie kwot w projekcie budżetu na 2018 r. dla agencji zdecentralizowanych o + 3,1 % (bez uwzględniania dochodów przeznaczonych na określony cel) oraz + 146 stanowisk, jednak podkreśla duże różnice między agencjami działającymi na pełnych obrotach (- 11,2 %) a agencjami na etapie dostosowywania do nowych zadań (+ 10,5 %); zakłada, że dane te prawidłowo odzwierciedlają fakt, iż od 2013 r. większość agencji dostosowała się do wymogu ograniczenia liczby pracowników o 5 %, a nawet go przekroczyła (niektóre mają spełnić ten wymóg w 2018 r.), podczas gdy wzrosty liczby pracowników w tym samym okresie były ograniczone do agencji zajmujących się migracją i bezpieczeństwem (+183 stanowiska), agencji nadzoru finansowego (+28 stanowisk) oraz niektórych agencji, którym powierzono nowe zadania (ERA, EASA, GSA) (+18 stanowisk); powtarza swoje wezwanie, wyrażone w sprawozdaniu z absolutorium⁽¹⁾ za 2015 r., do zagwarantowania zasobów, a w razie konieczności przekazania dodatkowych zasobów w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania agencji, w tym Stałego Sekretariatu Sieci Agencji UE (zwanego obecnie Wspólnym Biurem Wsparcia);

54. powtarza swoje przekonanie, że agencjom unijnym działającym w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych należy niezwłocznie zapewnić konieczne wydatki operacyjne i poziomy zatrudnienia, aby umożliwić im pomyślne wywiązywanie się z dodatkowych zadań i obowiązków powierzonych im w ostatnich latach; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie wzrost liczby pracowników zaproponowany w odniesieniu do Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) oraz Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), który postrzegany jest jako absolutnie minimalny poziom zapewniający tym agencjom skuteczne prowadzenie swoich działań; podkreśla, że proponowany budżet i poziom zatrudnienia w Europolu są niewystarczające do wypełniania przekazanych mu zadań, jako że Komisja i państwa członkowskie podjęły w poprzednich latach decyzję o wzmocnieniu współpracy państw członkowskich, w szczególności w dziedzinie zwalczania terroryzmu, zorganizowanej przestępczości, cyberprzestępczości, handlu ludźmi i ochrony dzieci pozbawionych opieki; podkreśla zidentyfikowane luki w istniejącej architekturze wymiany danych i wzywa Komisję do zapewnienia eu-LISA odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych w celu wypełniania dodatkowych zadań i obowiązków przydzielonych ostatnio agencji w tym zakresie; podkreśla istotną rolę EASO we wspieraniu państw członkowskich w zakresie zarządzania wnioskami azylowymi, szczególnie w odniesieniu do zajmowania się zwiększoną liczbą osób ubiegających się o azyl; ubolewa nad zmniejszeniem finansowania operacyjnego (- 23,6 % w porównaniu z 2017 r.) i poziomu zatrudnienia (-4 %) ze szkodą dla Eurojustu zmagającego się obecnie ze wzrostem liczby prowadzonych spraw;

⁽¹⁾ Zob. Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2015: wyniki, zarządzanie finansami i kontrola (P8_TA(2017)0155).

Środa, 5 lipca 2017 r.

55. zauważa z zaniepokojeniem, że unijne agencje działające w obszarze zatrudnienia i szkolenia (Cedefop, ETF, EU-OSHA, Eurofound) oraz w obszarze działalności środowiskowej (ECDC, ECHA, EEA, EFSA, EMA) są traktowane jako cele szczególnych ograniczeń liczby pracowników (odpowiednio - 5 stanowisk i - 12 stanowisk); uważa, że jest to niezgodne z ogólnymi politykami Unii dotyczącymi tworzenia godnych, wysokiej jakości i stabilnych miejsc pracy oraz zwalczania zmiany klimatu; z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie liczby pracowników ACER i GSA, ale podkreśla, że nie jest ono wystarczające, aby agencje te mogły właściwie wykonywać swoje zadania;

56. zauważa, że rok 2018 jest trzecim terminem rejestracji REACH mającym zastosowanie do dużej liczby przedsiębiorstw w Europie i największej do tej pory liczby MŚP, i że będzie to miało znaczący wpływ na nakład pracy ECHA; apeluje w związku z tym do Komisji o odstąpienie od planowanej redukcji sześciu stanowisk pracowników zatrudnionych na czas określony w 2018 r. i odroczenie tej redukcji do 2019 r., aby ECHA mogła skutecznie wdrożyć cały swój program prac na 2018 r.; zauważa w tym kontekście, że ECHA wdrożyła już zmniejszenie liczby pracowników REACH o 10 % od 2012 r.;

o

o o

57. przypomina, że uwzględnianie aspektu płci jest prawnym obowiązkiem wynikającym bezpośrednio z traktatów; apeluje o egzekwowanie sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci oraz o wykorzystywanie wydatków budżetowych jako skutecznego narzędzia służącego do promowania równości kobiet i mężczyzn; zaleca opracowanie planu budżetowego w celu stosowania zasady uwzględniania aspektu płci w instytucjach UE, zgodnie z przyjętym projektem pilotażowym, a także ustanowienie w przyszłości specjalnej linii budżetowej, z której środki przeznaczone będą na zarządzanie koordynacją uwzględniania aspektu płci we wszystkich instytucjach;

58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

—

Środa, 5 lipca 2017 r.

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE W SPRAWIE TERMINÓW MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE W PROCEDURZE BUDŻETOWEJ I ZASAD FUNKCJONOWANIA KOMITETU POJEDNAWCZEGO W 2018 R.

A. Zgodnie z częścią A załącznika do Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgadniają następujące kluczowe terminy w związku z procedurą budżetową na 2018 r.:

1. posiedzenie trójstronne zostanie zwołane na dzień 13 lipca (rano) przed przyjęciem stanowiska Rady;
2. Komisja dołoży starań, aby preliminarz na rok 2018 został przedstawiony pod koniec maja;
3. Rada postara się przyjąć swoje stanowisko i przekazać je Parlamentowi Europejskiemu do końca 37. tygodnia (trzeci tydzień września), tak aby ułatwić terminowe porozumienie z Parlamentem Europejskim;
4. Komisja Budżetowa w Parlamencie Europejskim postara się przeprowadzić głosowanie nad poprawkami do stanowiska Rady nie później niż do końca 41. tygodnia (połowa października);
5. posiedzenie trójstronne zostanie zwołane na dzień 18 października (po południu), przed czytaniem w Parlamencie Europejskim;
6. Parlament Europejski przeprowadzi głosowanie w sprawie swojego czytania w 43. tygodniu (posiedzenie plenarne w dniach 23–26 października);
7. okres pojednawczy rozpocznie się w dniu 31 października. Zgodnie z postanowieniami art. 314 ust. 4 lit. c) TFUE okres pojednawczy wygaśnie w dniu 20 listopada 2017 r.;
8. posiedzenie komitetu pojednawczego, które odbędzie się w dniu 6 listopada (po południu), zorganizuje Parlament Europejski, natomiast gospodarzem posiedzenia w dniu 17 listopada będzie Rada, a dalsze posiedzenia mogą zostać zwołane stosownie do potrzeb; posiedzenia komitetu pojednawczego będą przygotowywane podczas posiedzeń trójstronnych. Rozmowy trójstronne odbędą się w dniu 9 listopada (rano). Dodatkowe rozmowy trójstronne mogą być zorganizowane w 21-dniowym okresie pojednawczym, w tym ewentualnie w dniu 13 lub 14 listopada (Strasburg).

B. Zasady funkcjonowania komitetu pojednawczego przedstawiono w części E załącznika do wspomnianego powyżej porozumienia międzyinstytucjonalnego.
